

Η Μεγάλη Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου στο ορεινό Σέλι (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Την Κυριακή το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και στην Παράκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Σελίου.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περί πολλά ... Μαρία δέ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο».

Μία ἀπάντηση δίδει ὁ Χριστὸς στό παράπονο τῆς Μάρθας, ὅπως ἀκού-σαμε πρό ὀλίγου στὴν εὐαγγελι-κὴ περικοπὴ. Μία ἀπάντηση πού δέν ἰσχύει μόνο γι' αὐτήν

ἀλλά καί γιά ὅλους ἐμᾶς, πού ἰσχύει γιά κάθε ἄνθρωπο.

Ἡ Μάρθα διαμαρτύρεται στόν Χριστό, τόν ὁποῖο φιλοξενεῖ στό σπίτι της, ὅτι ἐκείνη ἐργάζεται καί κοπιᾷ γιά νά τόν περιποιηθεῖ, ἐνῶ ἡ ἀδελφή της, ἡ Μαρία, ἀπο-λαμ-βάνει τήν παρουσία του ἀκούοντας τή διδασκαλία του.

Καί θά πιστεῦε κανεῖς ὅτι ἡ ἀπά-ντηση τοῦ Χριστοῦ θά δικαιώσει τή Μάρθα καί θά παροτρύνει τή Μα-ρία νά τῆς συμπαρασταθεῖ, συμ-βαίνει ὅμως ἀκριβῶς τό ἀντίθετο. Ὁ Χριστός δικαιώνει τήν Μαρία, ἡ ὁποία «τήν ἀγαθήν μερίδα ἐξελέ-ξατο», ἔκανε τή σωστή ἐπιλογή καί ἀντί νά ἀναλίσκεται μέ τά ὑλικά πράγματα, προτίμησε τά πνευμα-τι-κά, προτίμησε τή σωτηρία τῆς ψυχῆς της, καί ὑποδεικνύει διακρι-τι-κά στή Μάρθα ὅτι μᾶλλον ἐκείνη εἶναι αὕτη πού θά πρέπει νά ἀκο-λου-θήσῃ τό παράδειγμα τῆς ἀδελ-φῆς της.

Γιά ὅσους ἴσως διερωτῶνται γιά ποιόν λόγο μᾶς ἀφορᾷ ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ, θά πρέπει νά ποῦμε ὅτι μᾶς ἀφορᾷ γιά δύο λόγους.

Ὁ πρῶτος εἶναι ὅτι πολλές φορές ἀκολουθοῦμε τό παράδειγμα τῆς Μάρθας καί μάλιστα στή χειρότερη, θά ἔλεγα, ἐκδοχή του. Γιατί, ἂν ἡ Μάρθα ἀναλωνόταν καί ἀσχολεῖτο μέ πολλά καί διάφορα προκειμένου νά εὐχαριστήσῃ τόν ὑψηλό ἐπι-σκέπτη της, ἐμεῖς σπαταλοῦμε τόν χρόνο τῆς ζωῆς μας ἀσχολούμενοι μέ πολλά καί μεριμνώντας γιά πράγματα πού ὄχι μόνο δέν ἐξυπη-ρετοῦν τόν Χριστό καί τήν πνευματική μας ζωή, ἀλλά καί ἀπο-βλέπουν στήν εὐχαρίστηση καί ἰκα-νοποίηση τοῦ ἑαυτοῦ μας, τοῦ ἐγωισμοῦ μας, τῆς πλεονεξίας μας, τῆς φιλαρεσκείας μας καί τῶν ἄλ-λων ἀδυναμιῶν μας, κάνοντάς μας νά ξεχνοῦμε ποιό εἶναι τό ση-μα-ντικό στή ζωή μας, τί ἔχει πραγ-μα-τικά ἀξία γιά μᾶς καί τό αἰώνιο μέλλον μας.

Ξεχνοῦμε ὅτι, ὅπως λέγει καί ὁ Χριστός στή Μάρθα, «ἐνός ἐστι χρεία». Καί αὐτό τό ἓνα εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας, διότι δέν κερδίζουμε τίποτε, ἀκόμη καί ἂν κερδίσουμε ὅλο τόν κό-σμο, ἀλλά χάσουμε τήν ψυχή μας.

Ὁ δεύτερος λόγος εἶναι τό πα-ράδειγμα τῆς Μαρίας, ἡ ὁποία σέ ἀντίθεση μέ τήν ἀδελφή της, τή Μάρθα, ἐπέλεξε «τήν ἀγαθή μερί-δα», ἐπέλεξε νά μὴν σπαταλᾷ τόν ἑαυτό της καί τήν ψυχή της στίς μέριμνες τοῦ κόσμου, στίς ὑλικές καί βιοτικές μέριμνες, ἀλλά νά φροντίζει καί νά μεριμνᾷ γιά τήν ἀγαθή μερίδα τήν ὁποία ἐπέλεξε.

Ὁ Χριστός δέν μᾶς ζητᾷ νά ἐγκα-ταλείψουμε τόν κόσμο, νά ἀδιαφορή-σουμε γιά τόν ἑαυτό μας, γιά τήν οἰκογένειά μας, γιά τήν ἐργασία μας καί τίς ἀνάγκες μας προκειμένου νά κερδίσουμε τή σωτηρία μας. Ζητᾷ ὅμως νά μὴν ἀφήσουμε ὅλα τά ἄλλα πού ὑπάρχουν γύρω μας, ὅλα ὅσα κάνουμε καί ἔχουμε ἀνάγκη, ἢ καί τά κάνουμε ἀπό ἀγάπη γιά τούς ἀνθρώπους, νά μᾶς διασποῦν τήν προσοχή, νά μᾶς

διασπούν τήν προσήλωσή μας στήν αγαθή μερί-δα. Γιατί, ἂν μᾶς παρασύρουν ἀπό αὐτό πού εἶναι τό πρῶτιστο, τή σω-τηρία δηλαδή τῆς ψυχῆς μας, καί μᾶς ἀποσπάσουν καί μᾶς ἀπομα-κρύ-νουν ἀπό αὐτό, τότε καί τά καλά ἀκόμη, μέ τά ὁποῖα μπορεῖ νά ἀσχολούμεθα, γίνονται κακά, γιατί μᾶς στεροῦν τό μεγαλύτερο ἀγαθό, τή σωτηρία μας.

Στό πρόσωπο τῆς Μαρίας, ἡ ὁποία «τήν αγαθήν μερίδα ἐξελέξατο», μπορούμε νά δοῦμε καί τό πανα-μώ-μητο πρόσωπο τῆς Παναγίας Μητέρας τοῦ Κυρίου μας καί μη-τέρας ὅλων μας, καί ἰδιαίτέρως καί δικῆς σας μητέρας, ἐφόσον τήν ἔχε-τε ἐδῶ, στό Σέλι, ἔφορο καί προ-στάτιδα. Διότι καί ἡ Ὑπεραγία Θεο-τόκος «τήν αγαθήν μερίδα ἐξελέ-ξατο», ὅταν συγκατένευσε στήν πρόσκληση τοῦ Θεοῦ, πού τῆς μετέ-φερε ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ κατά τήν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ της. Ἀφοσιώθηκε στήν ἱερή της ἀπο-στο-λή, χωρίς νά ἐπηρεάζεται ἀπό καμία ἀνθρώπινη μέριμνα καί φρο-ντίδα, δείχνοντας μας μέ τή ζωή της ὅτι δέν ἀρκεῖ ἀπλῶς νά ἐπιλέξουμε τήν αγαθή μερίδα, ἀλ-λά χρειάζεται νά ἀγωνιζόμεθα διά βίου γιά νά τήν διατηρήσουμε καί νά μήν τήν χάσουμε.

Δέν ἀρκεῖ, δηλαδή, νά πιστεύουμε ὅτι ἐφόσον βαπτισθήκαμε χριστια-νοί, ἐφόσον γίναμε μοναχοί ἢ κλη-ρικοί, ἔχουμε ἐξασφαλίσαι τή σω-τηρία μας. Γιά νά μήν χάσουμε τή σωτηρία χρειάζεται καθημερινή προ-σπάθεια καί ἀγώνας, ὥστε νά μήν παρασυρθοῦμε ἀπό τίς μέρι-μνες τοῦ κόσμου καί τήν ἀμαρτία. Χρειάζεται ἀγώνας γιά νά ζοῦμε ὑπα-κούντας στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἔκανε σέ ὅλη της τή ζωή ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, χωρίς νά ἀρκεῖται, κατά τό ἀνθρώπινο, στό ὅτι ἦταν ἡ Μητέρα τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Μόνο ἐάν ἑναρμονίσουμε τή ζωή μας μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τότε μπορούμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ νά κερδίσουμε τήν αγαθή μερίδα καί νά βρεθοῦμε κοντά στόν Θεό. Καί γι' αὐτό θά πρέπει νά ἀγωνισθοῦμε ὅλοι μας, ὥστε νά τό ἐπιτύχουμε διά πρεσβειῶν καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, πρὸς τήν ὁποία ἀναπέμ-ψαμε καί ἀπόψε ὕμνους ἱκεσίας καί εὐχαριστίας, ψάλλοντας τόν Με-γάλο Παρακλητικό της Κανόνα.

Ὅλη ἡ ζωή μας, ὅλα τά χρόνια μας εἶναι στή διάθεσή μας γιά νά ἀγωνισθοῦμε καί νά κερδίσουμε αὐτό τό ἕνα, «ἐνός ἐστὶ χρεία». Ἀλλά ἡ περίοδος αὕτη, πού εἶναι ἀφιερωμένη στήν Παναγία μας, ὁ Δεκαπενταύγουστος, εἶναι, θά ἔλεγα, ἡ πιό κατάλληλη, ἔχοντας ὡς παράδειγμα καί ὡς βοηθό τήν Παναγία μας σ' αὕτη τήν πορεία μας, πού εἶναι δύσκολη, πού ἔχει ἐμπόδια, ἔχει ἀσθένειες, ἔχει θλίψεις, ἔχει τόσα προβλήματα, νά καταφεύγουμε σέ Ἐκείνη, γιά νά ἀντλοῦμε δύναμη, νά ἀντλοῦμε ἐλπίδα, νά ἀντλοῦμε παρηγορία, γιά νά συνεχίσουμε τόν δρόμο μας, καί πέρα ἀπό τόν Δεκαπενταύγουστο, μέχρι νά μᾶς καλέσει ὁ Κύριος, οὕτως ὥστε νά μᾶς πεῖ «καλά ἐργασθήκατε στή ζωή σας, εἰσέλθετε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου».

Διαφορετικά, αδελφοί μου, μπορείς τά πάντα νά τά κάνουμε σ' αυτή τή ζωή, τά πάντα νά τά ἐπιτύχουμε, ἀλλά νά χάσουμε τό ἕνα, πού εἶναι ἡ ψυχή μας. Δέν θά εἶναι κρίμα; Μπορεῖ νά κερδίσουμε ὅλο τόν κόσμο, μπορεῖ νά μάθουμε ὅλες τίς γλῶσσες, ἂν δέν μάθουμε ὅμως τή γλῶσσα τῆς ἀγάπης, εἴμεθα «χαλκός ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλλαλάζον». Ἄμα λείπει ἡ ἀγάπη, ὅλες τίς γλῶσσες νά τίς μιλάς, δέν ἔχει καμία ἀξία. Τό ἴδιο εἶναι καί ἂν κάνουμε ὅλα τά πράγματα, ἀλλά δέν κάνουμε τό ἕνα, πού εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας, «οὐδέν ἐποιήσαμεν».

Εὐχομαι ἡ Παναγία μας νά μᾶς βοηθήσει ὅλους μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

